

j629
jn

Norsk som første
språk / Morsmål.

Skrekkenhus

Hei jeg heter Marianne og er 11 år. Jeg bor i Stjerneveien 5 i Oslo. Pappa og mamma er på jobb til klokka 7 om kvelden, så jeg og min søster må ha barnevakt. ~~Barnevakten min er en jente som heter~~

Det var en helt vanlig dag. Jeg hadde akkurat kommet hjem fra skolen. Lillesøstren min lå å spille DS i sofaen. Hun gikk i førsteklasse. Barnevakten hylte fra kjøkkenet. - Vi har ikke melk! - Ok, sa lillesøstra mi mens hun rundet super mario. - Skal jeg dra å kjøpe melk, da? Hylte jeg tilbake. - Ja, sa hun svakt. Jeg tok med 50 kroner og tok jakken i hånda. Jeg gikk og gikk og gikk, det føltes ut som en evighet. Jeg så meg rundt, hvor var denne butikken? Det eneste jeg så var ett litt grått og hvit hus med blinktak. Det så ut som det var stått der noen år. Litt som et spøkelseshus. Det hang et skilt der, som var veldig vanskelig tyde. Jeg gikk bort og likket litt i døra. Den var åpen. Så jeg tittet inn, gikk to skritt forsiktig inn i døråpningen. - Smakk! Døra smelte igjen og gikk i lås. Jeg prøvde å finne en lysbryter eller noe. Jeg kjente at noe kriblene hadde landet på nesa mi. Det er ... En edderkopp! Jeg hoppet og skrek, edderkopper er det verste jeg vet. Plutselig skrudde lyset seg på. Det var kun en lyspære som ikke lyste så godt. Jeg så rundt meg, var

Det noen andre her? Det sto et bord på venstreside av rommet. Det så litt ut som en gang. Jeg gikk videre, det så litt ut som når pappa og mamma hadde rivet gulvet og var mitt i et oppussingsarbeid. Her var det lankerleddes, du så at noen hadde spikret igjen vinduene og klort opp tapeten uten at det skulle bli bedre. Endelig så jeg et lys. Det var fra solen utenfor. Det var en dør. En bakvei. Jeg fortet meg til dera og smalt ut. Hvor var det jeg var? Det var bare skog. Jeg gikk gjennom skogen og endte opp på stien jeg var på. Jeg jogget tilbake der hvor huset sto. Men. Huset var ikke der. Kanskje jeg bare innbilde meg huset. Kanskje var det ingen ting der. Jeg gikk hjemover. Når jeg kom hjem så barnevaktens min på meg og sa - Vi hadde melke. Hva er de prikkene på halsen din? Jeg kjente på halsen. Det sviende, og jeg kjente at det var to sår der.

- Ikke noe, bare to sår. Jeg gikk i lu

Jeg gikk å la meg tidlig. Da var nok bare noen sår fra gymmen, eller så hadde jeg bare klødd meg litt hardt. Så våknet jeg, reiste meg opp og kjente på halsen min. Det var ikke noe der. Kanskje alt dette har vært en drøm....